
PRZYPOSABIAĆ (1) *vb impf*

1 sg *praes* przyposąbiām.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Czynić własnym, uznawać za swojego; przen [kogo]:

Zwrot: »przyposabiać sobie za syna«: Otho ia Bog oćiec [...] Bierzęcię [!] [chrzczonego] y przyposabiamcię [!] łobie zá Syná fwego/ y w piłuię [!] cie w kxięgi żywotá wietznego *KrowObr* 46v.

Szereg: »brać i przyposabiać«: *KrowObr* 46v *cf* *Zwrot*.

Formacje współrdzenne cf SOBIĆ.

JR, (LW, MN)